

JSME SPOLU

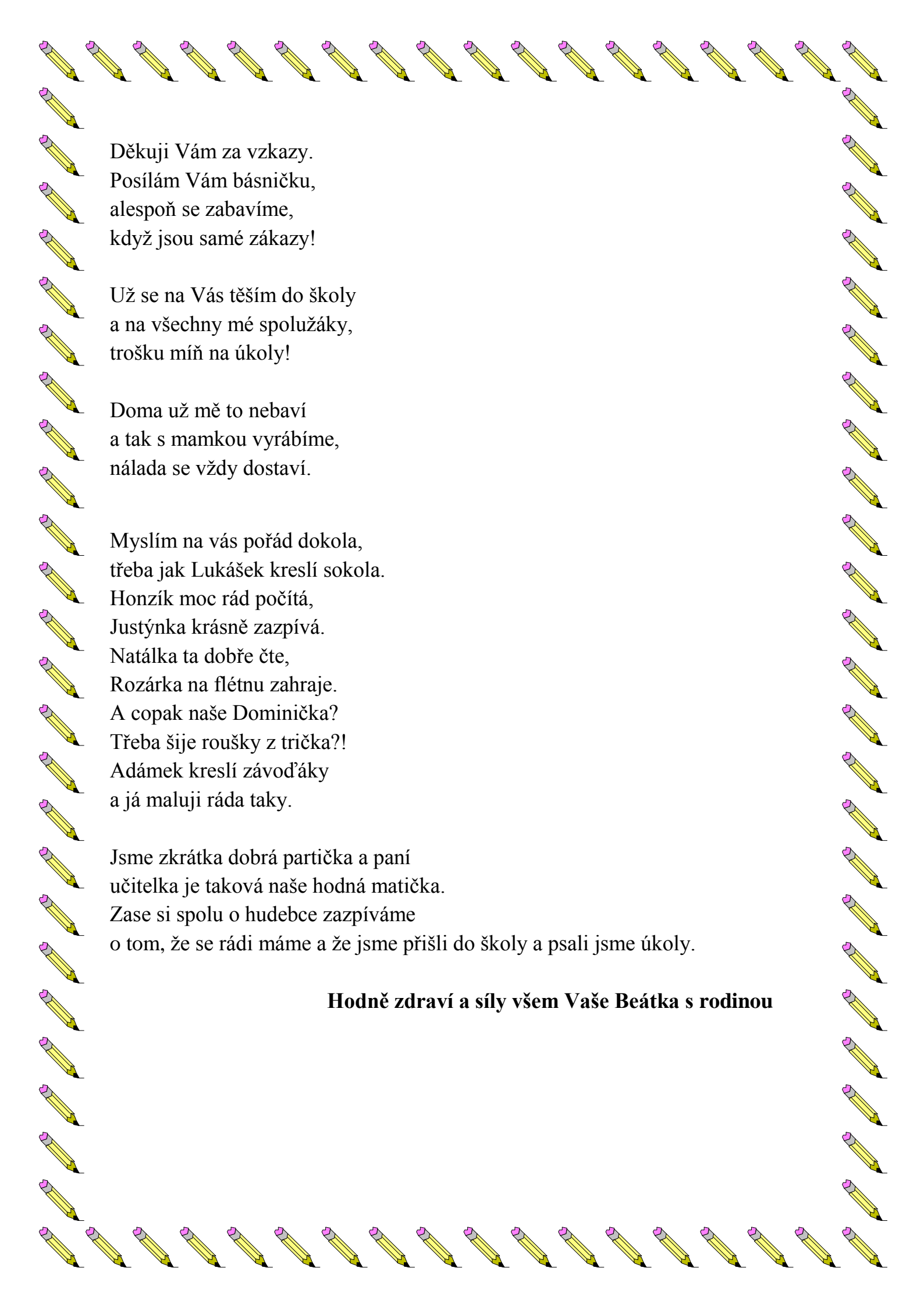
Jsem člověk, který potřebuje kolem sebe lidi, hodně lidí, kamarády, rodinu, akci, smích, cestování, život. Brala jsem to jako samozřejmou věc. Teď se s tou potvorou samotou peru víc než s ošklivými zprávami o zlém viru. Jsem našťvaná, že vás nemám kolem sebe, že za vámi nemohu. Ale pravda je, že víme, že je to všechno pro dobrou věc, abychom mohli být zdraví, abychom zase mohli být pohromadě. Musíme si v této době více pomáhat. Pomáhejte rodičům, buďte samostatní, rozložte si učení a pracujte sami. Zodpovídejte za sebe. Tím pomáháte nejvíce. Máme se přece na co těšit. Těšme se na tak obyčejnou věc, jako je **být spolu**.

.....

Včera jsem potkala v drogerii mladou ženu. Nevím, kdo to byl, měla samozřejmě roušku a brýle. Zamávala na mne, já jsem pozdrav opětovala, protože jsem slušně vychovaná. „Dobrý den, Gábino, vy máte ale krásnou..“ pravila mladá žena. Usmívala jsem se na ni, i když to chudák nemohla pod zamaskovanou tvář poznat, neboť jsem si myslela, že si všimla mého nového bílého jarního kabátku. Ovšem ona pokračovala: „Vy máte, ale krásnou roušku.“ „Děkuji,“ odpověděla jsem a úsměv mne přešel. Tak takovou poklonu jsem nečekala. V ten moment jsem si uvědomila, jak moc se těším, až se na sebe budeme moci smát, podat si ruku a obejmout se.

Gábina

Děkuji Vám za vzkazy.
Posílám Vám básničku,
alespoň se zabavíme,
když jsou samé zákazy!

Už se na Vás těším do školy
a na všechny mé spolužáky,
trošku míň na úkoly!

Doma už mě to nebaví
a tak s mamkou vyrábíme,
nálada se vždy dostaví.

Myslím na vás pořád dokola,
třeba jak Lukášek kreslí sokola.
Honzík moc rád počítá,
Justýnka krásně zazpívá.
Natálka ta dobře čte,
Rozárka na flétnu zahraje.
A copak naše Dominička?
Třeba šije roušky z trička?!
Adámek kreslí závod'áky
a já maluji ráda taky.

Jsme zkrátka dobrá partička a paní
učitelka je taková naše hodná matička.
Zase si spolu o hudebce zazpíváme
o tom, že se rádi máme a že jsme přišli do školy a psali jsme úkoly.

Hodně zdraví a síly všem Vaše Beátka s rodinou

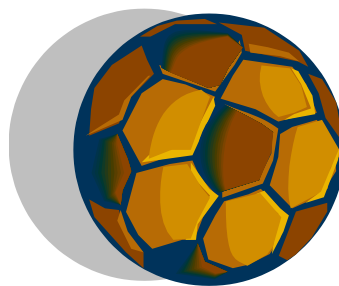
.....

Dobrý večer, zdravíme z Hrachova. Tím, že jsme na venkově, dá se tato doba v separaci zvládnout. Pravidelně chodíme s našimi psy do lesa, i několikrát denně nebo jen po zahradě. Deniska s Nelinkou jezdí na bruslích, na kole. Úkoly holky zvládají na dálku a já se zabavuji třeba "u plotny". Tím, že taková situace ještě nikdy nenastala, tak myslím, že až pomine, budeme si všichni vážit obyčejné volnosti a svobody pohybu.

Všem přejeme hlavně zdraví, to ostatní určitě zvládneme. Hlaváčkovi

Jsem Dominik. Kluk, který rád hraje fotbal a chodí ven. Ve škole mi to moc nejde, ale snažím se. Už se těším, až vás zase všechny uvidím. **Dominik**

.....
Moje milá školo,
teď do tebe nemohu a musím se učit doma.
Moje maminka se proměnila v paní učitelku
a s ní se doma učím číst, psát a počítat.
A s tatínkem k večeru angličtinu proberu.

Odpoledne jdeme na procházku do lesa
a po nasazení roušek se z nás stávají malí pohádkoví hrdinové,
piráti, ninjové, loupežníci.

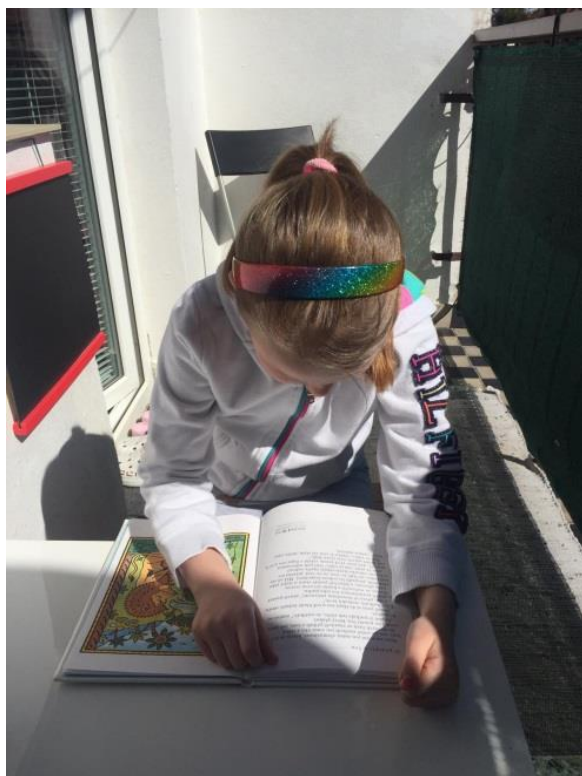
Těším se, až toto těžké období skončí
a my se všichni společně sejdem zase ve škole.

Lukášek Bílek

Ráda chodím s kamarádkami ven. Jezdíme na kole a při teplých večerech si opečeme buřty. To teď ale nemůžeme. Už se moc těším, až se všichni zase uvidíme. A teď alespoň chvílku na zahradu...

ahoj **Natálka**

Už se mi moc stýská po kamarádech a po všech. Také mně nějaké předměty začínají bavit a nějaké zase nudit. Doufám, že všichni moji přátelé, která znám, budou zdraví a že ten hnusnej virus už zmizí!

Eliška Pínová

Pomáhejme si, smějme se i maličkostem a věřme, že bude lépe!

Petra Pínová

.....

Dobrý den,
mám se dobře, každý den se s maminkou učím - čtu, píši do písanky, počítám a opakuji anglický jazyk.

Také čtu svoji knížku o krtečkovi. Pak také chodíme na procházku do lesa. Doma si házíme s malým míčkem a kopeme s míčem. Obojí mne velmi baví. Moc rád tvořím s modelínou a stavím různé stavby ze stavebnic. Na zahradě pomáhám tatínkovi a také si hraji s naší fenkou Barunkou. Ještě sportuji - jezdím na dvoře na kole a na koloběžce.

Už se moc těším do školy na Vás a ostatní paní učitelky a na spolužáky.

Lukášek Bílek

Milá naše škola dublovická,
mně už se po tobě sice pět let stýská, ale bratr je tvým žákem stále. Nikdy bych neřekla, že se mi bude stýskat po škole, ale v současné době je tomu tak. Nejen já, ale ani Honzík s mámou se už nemohou dočkat, až se školy opět otevřou – oba nad domácí výukou již ztrácejí nervy. Ještě že se tu máme všichni rádi, jinak bychom se tu už dávno navzájem uškrtili Ponorka je ponorka. Všichni už se moc těšíme, až náš život zase získá školní řád a všem přejeme pevné nervy a také, aby se zase všechno vrátilo do běžných kolejí.

Klára a Honzík Brunckovi

Ahoj učitelé, kuchařky a žáci dublovické školy.

Už několik dní jsme doma a já jsem nejdříve byla ráda, že nemusím ráno vstávat do školy a mohu být doma. Svůj domov mám hrozně ráda, mám tu svoje hračky, svého bratra a rodiče a spoustu jiných věcí. Ale až teď jsem zjistila, že toho potřebuji víc. Třeba, že jdu ven a nemusím mít strach se potkat se svými kamarády v Chramostech. Taky mi chybí škola, myslela jsem, že to nikdy neřeknu, ale je to tady, CHYBÍ! Doma se se mnou mamka sice učí a hodně se snaží, pořád něco vymýšlí, abychom se s bráchou nenudili. Tatka zase vymýšlí hry na zahradě a práci kolem domu. Ale moc se těším, až bude vše zase jako dřív a já uvidím své kamarády a paní učitelky. Všichni se obejmeme a budeme rádi, že už je toto období za námi.

Tak se držte a přejeme vám všem zdraví a hlavně dobrou mysl.

Anička, Domča a rodiče Sochorovští

Musím tedy na úvod říct, že mi chybí potkávat se s lidmi, ale jinak se rozhodně nenudíme.

Máme dosti podobné dny. Lukášek pořád vstává stejně – s východem slunce, takže už před šestou. Bráchové vydrží v posteli většinou maximálně do půl osmé. Takže nezahlíme. No a po snídani se vrhneme na školu, každý den čteme, počítáme, píšeme. Luky na tebe rád vzpomíná. Jsem na ně jako pes. Prý nejsi tak na nervy jako já. Však skloubit učení s vařením bylo první týden náročné. Teď pracujeme efektivněji. Zadám úkol a jdu si připravit jídlo a také, když sledují UčíTelku. Víkendy mají volné (kromě čtení, Luky pořád čte nějakou encyklopedii). No a odpoledne jsou venku. Buď vymýšlí lumpárny na zahradě nebo jdeme do lesa, kde se vyběhají a vyřadí se zase jinak. No a nezahlíme ani v pracovních činnostech: pomáhají vařit, péct, sázeli jsme stromky atd. A stále řezbaří. Vyrábí anděla babičce k narozeninám. Malování je na denním pořádku, to nemusím ani psát.

Vím, že je to těžké pro všechny strany, ale závěrem bych řekla, že to zvládáme dobře.

Také ti přejeme, ať je vám fajn a věříme, že se brzy sejdeme a budeme si vše o to víc užívat i vážit.

Jarka Vondrová a všichni kluci Vondrovi

Ahoj všichni,

choďte hodně do přírody, je to fajn. Už bych s vámi chtěl dělat blbosti. Rád se dopoledne učím a odpoledne maluju a pak rád s bratry vyběhnu ven. Už se na vás všechny moc těším.

Váš Luky

.....

Denně píšu úkoly - už se těším do školy.
Rodiče nechodí do práce, už to přestala být legrace.
Máma na mě dohlíží a přitom si mě prohlíží.
Říká, že paní učitelka má nervy ze zlata,
jak může učit taková telata.
A ještě - musíme nosit roušky - dělá to divy s mými oušky.
Brýle se mi rosí, prostě špatně se to nosí.
Musíme to prostě zvládnout,
nenechat koronavirus naše zdravý ovládnout.
Brzy se sejdeme ve zdraví v naší škole
a každý zase zaujme ty svoje role.
Jen o trošku starší a větší děti než jsme byli,
paní učitelky pořád stejně milý.
Karanténa, co si teď dáme,
je pro nás velká zkušenost si vážit všeho, co běžně máme.

Moc se na Vás těším. Davídek Vylít

Ahoj všem,
doufám, že vás to nepostihne. Už se těším, až se zase potkáme. Tak hodně štěstí,
zdraví a pohodovou náladu vám posílá

Vaneska

Ahoj, i já se přidávám k pozdravům v této zmatené době.
Doufám, že se vám všem daří dobře a berete to vše s humorem, ale zodpovědně.
My se o to snažíme. Musím přiznat, že jednu dobrou stránku to omezení určitě
má-hrajeme hry, které jsou v šuplíku úplně vzadu, vymýšlíme spoustu blbin, na
které normálně není čas. I to učení samozřejmě zvládáme! Složíme konečně ty
velké puzzle a taky máme konečně čas uklidit skříň a šuplíky, kde je vše možné
i nemožné. Tak hlavně ať nám nezakážou chodit ven, protože to jediné nás drží,
abychom se nezbláznili.
Tak přeji pevné nervy a doufám, že až bude po všem, se všichni zase sejdeme.
Pro rozveselení přidávám vtípek:

„Pokud budou ještě dlouho zavřené školy, tak rodiče najdou vakcínu dřív než vědci.“

Mějte se krásně Simona

MŮJ VŠEDNÍ DEN

Kvůli epidemii koronaviru vláda zavřela školy, a tak jsem doma a učí mne rodiče. Denní režim je jiný než ve škole. Ráno mne táta vzbudí a já se převléknu, nasnídám a vyčistím si zuby. V 8 hodin se začínáme s tátou učit a pokračujeme s přestávkami zhruba do 12 hodin. Každý den se věnujeme jednomu předmětu podle týdenního plánu. Při učení nám pomáhá kromě učebnic počítač, internet, slovníky, encyklopedie a populárně naučné knížky.

Pak bývá oběd. Vařívá babička nebo maminka. Výběr je pestrý. Dnes bude například tajemství šéfa kuchyně.

Po chutném obědě doděláváme, co jsme nestihli, po případě si dělám výpisky z učiva, někdy píšu sloh nebo samostatnou práci. Důležité je také učení slovíček.

Po půl třetí přijíždí maminka z práce. Odpoledne si hraju s bratrem Vojtou nebo pomáhám rodičům. A až bude Vojtíšek zase zdravý, budeme zase chodit ven.

Večer se díváme na pohádky nebo si čtu v knížce a pak jdeme kolem 9 hodin spát.

Učení doma není špatné, ale stýská se mi po spolužácích a paní učitelkách. Budu ráda zase chodit do školy, až to bude možné.

Zuzanka Barešová a Jaromír Bareš

**Dobrý den,
milé paní učitelky a kamarádi.**

**Moc mi všichni chybíte. Učení bez vás
není ono!**

Těším se, až se uvidíme!

Mám vás ráda !!! Alžbětka

Dobrý den paní učitelko,
z počítání s Cipískem jsem dostala jedničku.
Dopoledne se s maminkou učíme a po obědě jdeme ven na procházku do přírody
nebo jsme na zahradě.
Posílám obrázek, jak jsme v sobotu pekli buřty.
Těším se do školy.

Lucinka

Dobrý den,
učíme se na dvorku. Těším se na normální školu.

Viktorek s babičkou

Jak se říká, všechno špatné je i k něčemu dobré. Jsme více doma, více spolu, více sami se sebou. A tak si myslím, že teď je ten správný čas na takový generální úklid. Úklid ve svých věcech, ve vztazích, ve své hlavě. Všechno staré a poničené se hned ale nemusí likvidovat. Můžeme to oprášit, přebrat, opravit, napravit, slepit, srovnat, narovnat, přerovnat, vyjasnit,...a když zjistíme, co je opravdu zbytečné, tak vyhodit a vůbec se tím nezabývat. Možná to s námi něco udělá, třeba se nám uleví a bude se nám i lépe dýchat.
Tak jdu na to....

Zdraví Vás Věra

Milé děti, vážení rodiče a vy všichni, kterým leží „U SRDÍČKA DUBLVICKÁ ŠKOLIČKA“ ... napište nám, pošlete fotku, sdělte ostatním, že v tom nejsou sami, povzbud'me se navzájem.

Rádi vaše příspěvky uveřejníme v tomto školním seriálu. Nebojte se, nebude to nekonečný seriál jako Ulice nebo Růžová zahrada.

Všichni přece netrpělivě vyhlížíme konec tohoto seriálu. A jak víte, seriály mají šťastný konec. Na závěr bývá svatba, děj graduje dojemnou písní.

Tak pojďte, nezdržujte, pište, ať je ten zavirovaný seriál co nejkratší.

A jaký bude velkolepý závěr našeho seriálu?

No přece: HURÁ, SEJDEME SE VE ŠKOLE